

Sag; og det vil vistnok ikke alene jeg sige, men alle, som kende til de forskellige Forhold indenfor disse Industrier.

Med Hensyn til den Udtalelse, som ogsaa fremkom fra den højtærede Minister om, at man i andre Lande kunde gøre en saadan Toldlov — og en Toldlov, som maaske er meget større end vor — færdig paa et Aar, skal jeg sige: Ja, det er muligt; men saa tror jeg ogsaa, at de andre Lande anvende den anden Metode. Jeg tror, de i Virkeligheden henvende sig til Industriens forskellige Indehavere og konferere med dem i de Udvalg, de have nedsat. Og jeg tror ikke, at der samtidig bliver lagt paa Tingenes Bord et Antal af 80—100 Lovforslag, hvoraf adskillige have temmelig stor Betydning. Thi skal man have gennemarbejdet en Toldlov og samtidig have 80—100 andre Lovforslag gennemarbejdede, vil der blive lagt et saadant Pres og stillet et saadant Krav til Rigsdagsmændenes Arbejdskraft, at jeg synes, Kravet bliver lovlig stort. Naar den højtærede Minister sagde, at han kendte ogsaa Lande, hvor man fra Morgen til Aften havde faaet gennemført forskellige Toldforandringer, kan jeg ogsaa godt forstaa det; det er vel sagtens kun enkelte Positioner, der har været Tale om. Men jeg forudsætter saa, at man i disse Lande har en Handelsminister, som til enhver Tid ikke alene er lydhør indadtil, men ogsaa lægger Mærke til, hvad der foregaar i Udlandet, og med Henblik paa andre Landes Stilling overfor hans eget Land søger at værne dette. Hvis vi fik det paa samme Vis her, vilde der være skabt Betingelser for, at vi kunne arbejde lettere og hurtigere. Det skal jeg villigt erkende.

I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at jeg staa endnu fremdeles som en af dem, der ønske, at vi i Aar eller til næste Aar, altsaa i ethvert Tilfælde indenfor denne Rigsdagsperiode, kunne faa gennemført en Toldlov. Jeg tror, at Industrien selv er allerbedst tjent med at faa Ende paa den Tale, som har været ført derom i saa mange Aar, og jeg vil paa ingen mulig Maade paastaa, at samtlige Andragender, som ere fremkomne her, skulde være Andragender, som vi ere forpligtede til at tage Hensyn til. Jeg tror saa godt, at der er Positioner, som maa sættes ned, og det var jo i og for sig mærkværdigt, om der ikke skulde skabes Forandringer efter saa mange, mange Aars Forløb. Men jeg hævder som ganske sikkert, at det med Hensyn til Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke

spiller nogen Rolle, om det kommer et helt eller halvt Aar tidligere, naar vi kun faa en Toldlov, som varetager alle Stænders og Samfundsklassers berettigede Interesser, og som de derfor kunne være tilfredse med i Fremtiden.

Rasmus Hansen: Jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, vi for nylig hørte af den højtærede Finansminister, navnlig angaaende de Udtalelser, Ministeren fremsatte om Tobaksbeskatningen. Den højtærede Minister mente, at jeg havde taget fejl, naar jeg vilde hævde, at Tolden efter Ministerens Ændringer vilde blive større end efter det foreliggende Forslag. Ministeren gik nemlig ud fra, at jeg havde sikkert regnet med Værditolden paa det færdige Produkt; thi Ministeren udtalte, at jeg havde nævnt en saadan Sum som 80 Øre pr. Pund. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at her tager Ministeren fejl. Det er rigtigt nok, at jeg nævnte en Pris som 80 Øre for et Pund Røgtobak; men det var i en hel anden Forbindelse. Jeg havde nemlig gjort opmærksom paa, at naar Toldloven blev vedtaget med en saadan Toldbeskatning og den kom til at virke ude i Livet, saa vilde det blive noget vanskeligt for Befolkningen at mærke de Lettelser, de fik paa Finanstoldsatserne. Det vilde nemlig ikke være let at mærke som nogen Lettelse, naar en Mand eller Kvinde kom ind i en Butik og vilde købe et Fjerdingspund brændt, malet Kaffe — der købes nemlig ikke i større Partier —, om saa dette Kvartpund kostede 27 eller 28 Øre. Men derimod vilde det være let at mærke, naar en Mand kom ind i en Butik og vilde købe en vis Sort Tobak, som han er vant til at give 60 eller 65 Øre for, og den samme Sort Tobak saa straks kom til at koste 80 Øre. Det var det, jeg mente, og derfor nævnte jeg 80 Øre. Jeg gik netop ud fra, at en Gennemsnitsværdi af Raatobak af 50 Øre Pundet vilde bevirke, at Skatten efter Ministerens Forslag blev nøjagtig den samme som efter det oprindelige Forslag. Jeg tror nok, at mine Beregninger skulle vise sig at være rigtige.

Saa udtalte den højtærede Minister, at det forundrede ham, at jeg vilde stemme for nogle Forslag — han nævnte 4 Forslag —, der nedsatte Statskassens Indtægter med ca. 1 Million, navnlig efter de Udtalelser, jeg tidligere havde fremsat om, at jeg ikke ønskede at faa Statskassens Indtægter formindskede. Det gør jeg heller ikke. Det har jeg udtalt tidt nok. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at de tre